บทที่ 16
ข้อยกเว้นและบทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 16.1: ข้อยกเว้นทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 2 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติและการเข้าถึงตลาดของสินค้า) บทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) บทที่ 4 (พิธีการศุลกากร) บทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) และบทที่ 6 (อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า) ข้อ 20 ของแกตต์ 1994 และหมายเหตุอธิบายของข้อนี้ ได้นำมาผนวกรวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม คู่ภาคีเข้าใจว่ามาตรการที่กล่าวถึงในข้อ 20 (บี) ของแกตต์ 1994 รวมถึงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต่อการคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และข้อ 20 (จี) ของแกตต์ 1994 ใช้กับมาตรการที่เกี่ยวเนื่องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 9 (การเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ) ข้อ 14 ของแกตส์ รวมถึงเชิงอรรถของข้อนี้ ได้นำมาผนวกรวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม คู่ภาคีเข้าใจว่ามาตรการที่กล่าวถึงในข้อ 14 (บี) ของแกตส์ รวมถึงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต่อการคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช

ข้อ 16.2: ความมั่นคงที่สำคัญ

ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความว่าเป็นการ

(เอ) กำหนดให้ภาคีฝ่ายหนึ่งให้หรืออนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลใด ๆ ซึ่งภาคีนั้นเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวขัดต่อผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่สำคัญของตน

(บี) ห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งกระทำการใด ๆ ที่ภาคีนั้นพิจารณาว่าจำเป็นสำหรับการคุ้มครองผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่สำคัญของตน

(หนึ่ง) เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอมหรือวัสดุที่ทำให้เกิดวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอมนั้น

(สอง) เกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือเกี่ยวกับการสงครามและการค้าสินค้าและวัสดุอื่น ๆ หรือเกี่ยวกับการให้บริหาร ซึ่งกระทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้แก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร หรือ

(สาม) ในยามสงครามหรือยามฉุกเฉินในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอื่น ๆ หรือ

(ซี) ห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งดำเนินการใด ๆ ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 16.3: การรักษาความลับและการเปิดเผยข้อมูล

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งการรักษาความลับของข้อมูลที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งกำหนดว่าเป็นความลับตามความตกลงนี้ โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

2. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความว่าเป็นการกำหนดให้ภาคีฝ่ายหนึ่งให้ หรืออนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือมิฉะนั้นก็ขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ หรือทำให้เสื่อมสิทธิต่อผลประโยชน์ทางพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจเฉพาะกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชน

ข้อ 16.4: มาตรการคุ้มครองชั่วคราว

1. หากภาคีฝ่ายหนึ่งอยู่ในภาวะปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรงและอยู่ภายใต้ภัยคุกคามจากภาวะดังกล่าว ภาคีนั้นอาจ

(เอ) ในกรณีการค้าสินค้า นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการจำกัดการนำเข้า โดยสอดคล้องกับแกตต์ 1994 และความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเรื่องดุลการชำระเงินของแกตต์ 1994 และ

(บี) ในกรณีการค้าบริการ นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดในส่วนที่เกี่ยวกับการชำระเงินหรือการถ่ายโอนที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการที่ภาคีนั้นได้ยอมรับข้อผูกพันไว้

2. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความว่าเป็นการห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่จำกัดในส่วนที่เกี่ยวกับการชำระเงิน หรือการถ่ายโอนที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายเงินทุน ตลอดจนอัตราแลกเปลี่ยนและเสถียรภาพทางการเงิน

(เอ) ในกรณีที่มีปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรงและอยู่ภายใต้ภัยคุกคามดังกล่าว หรือ

(บี) ในสถานการณ์พิเศษ ในกรณีที่การชำระเงินหรือการถ่ายโอนที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายเงินทุนก่อให้เกิดหรือคุกคามให้เกิดปัญหารุนแรงต่อการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินนโยบายการเงินหรือนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนในภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3. มาตรการที่อ้างถึงในวรรค 1 (บี) หรือ 2 จะต้อง

(เอ) สอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทำที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ 1944

(บี) หลีกเลี่ยงความเสียหายที่ไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์ทางการพาณิชย์ เศรษฐกิจ และทางการเงินของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

(ซี) ไม่เกินความจำเป็นที่จะจัดการกับสถานการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) หรือ 2

(ดี) ใช้เป็นการชั่วคราวและจะต้องค่อย ๆ ยกเลิก หรือกำจัดออกไปทันทีที่สภาวการณ์ที่ระบุในวรรค 1 (บี) หรือ 2 ดีขึ้น

(อี) แจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยพลัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในมาตรการนั้นในขอบเขตที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกระบวนการภายใต้ดับบลิว ที โอ หรือกองทุนการเงินระหว่างประเทศและ

(เอฟ) ใช้บังคับโดยไม่เลือกปฏิบัติ โดยภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับการปฏิบัติไม่น้อยไปกว่าที่ให้แก่ประเทศที่ไม่ใช่ภาคีใด ๆ

4. ข้อจำกัดใด ๆ ที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยภาคีฝ่ายหนึ่งภายใต้วรรค 1 หรือวรรค 2 หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในนั้น จะต้องแจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยพลัน

5. ภาคีที่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดใด ๆ ภายใต้วรรค 1 หรือวรรค 2 จะต้อง เมื่อมีการร้องขอเริ่มต้นการหารือกับภาคีอีกฝ่ายหนึ่งโดยพลัน เพื่อทบทวนข้อจำกัดที่ตนนำมาใช้หรือคงไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าการหารือดังกล่าวมิได้มีขึ้นอยู่แล้วนอกกรอบความตกลงนี้

6. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะพิจารณาได้ว่าส่งผลกระทบต่อสิทธิที่ได้รับและพันธกรณีที่รับไว้โดยภาคีฝ่ายหนึ่งในฐานะที่เป็นภาคีของข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทำที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 1944

ข้อ 16.5: มาตรการทางภาษี

1. เว้นแต่จะระบุไว้ในข้อนี้ ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะใช้กับมาตรการทางภาษี

2. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของคู่ภาคีภายใต้อนุสัญญาทางภาษีใด ๆ ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับมาตรการทางภาษีระหว่างความตกลงนี้และอนุสัญญาดังกล่าวใด ๆ ให้ถือว่าอนุสัญญาดังกล่าวมีผลเหนือกว่า ในขอบเขตของความไม่สอดคล้องนั้น

3. การหารือใด ๆ ระหว่างคู่ภาคีเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องนั้นเกี่ยวเนื่องกับมาตรการทางภาษีหรือไม่ จะต้องส่งต่อไปยังหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งของคู่ภาคี หน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจะมีความรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวในการพิจารณาว่า มีความไม่สอดคล้องใด ๆ ปรากฏอยู่ระหว่างความตกลงฉบับนี้กับอนุสัญญาดังกล่าวหรือไม่ ในระหว่างที่ประเด็นดังกล่าวอยู่ภายใต้การพิจารณาของหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง จะต้องไม่มีการเริ่มกระบวนการที่เกี่ยวกับมาตรการนั้น ๆ ภายใต้บทที่ 15 (การระงับข้อพิพาท)

4. ให้ใช้ข้อ 2.3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) และบทบัญญัติอื่น ๆ ดังกล่าวของความตกลงนี้ ตามที่จำเป็นในการให้ผลต่อข้อนั้นกับมาตรการทางภาษีในขอบเขตเดียวกับที่ข้อ 3 ของแกตต์ 1994 ครอบคลุมถึง

5. ให้ใช้ข้อ 8.4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) กับมาตรการทางภาษี ภายใต้ข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในข้อ 14 ของแกตส์

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

(เอ) **หน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง** หมายถึง

(หนึ่ง) ในกรณีของเปรู กระทรวงเศรษฐกิจและการคลัง (มินิสเตริโอ เด เอโกโนเมีย อี ฟินันซ่า (เอ็มอีเอฟ) หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

(สอง) ในกรณีของไทย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่มีอำนาจของกระทรวงการคลัง หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

(บี) **อนุสัญญาทางภาษี** หมายถึง อนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้ำซ้อน หรือความตกลงหรือข้อตกลงด้านภาษีระหว่างประเทศอื่น ๆ และ

(ซี) **มาตรการทางภาษี** ไม่รวมถึง

(หนึ่ง) อากรศุลกากรตามนิยามที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1 (คำนิยาม) หรือ

(สอง) มาตรการที่ระบุไว้ในอนุวรรค (บี) และ (ซี) ของคำนิยามอากรศุลกากรในข้อ 2.1 (คำนิยาม)